

въ борбата сърбинъ. Безброй сж случаитѣ, когато нашитѣ войници дѣлѣха четвъртинката си хлѣбъ съ умирашитѣ пленници.

Тежка бѣше участъта на този народъ! Сериозни и замислени настѣпваха нашитѣ войски. Тѣхъ не радваше тази печална картина, тѣ не желяеха тѣй голѣмо да бжде наказанието, защото ние сме великодушни. Вѣковнитѣ страдания и страшнитѣ прежеждия, които нашето племе е преживѣло, сж ни направили да съчувствуваме, безъ разлика, на всички изпаднали въ тежка неволя.

Студтъ се усилваше. Къмъ 8 ноемврий той достигна до 25° подъ нулата. Постоянни снѣжни виелици обвиваха посоката, по която трѣбваше да се движи полкътъ, и правѣха напредването невъзможно. Въ с. Готовуша полкътъ получи заповѣдъ да настѣпи къмъ височината 1940 и прехвърли билото на Превалець-планина.

Да се даде точно и подробно описание на мжчнотиитѣ, съ които имаше да се борятъ ротитѣ презъ днитѣ 13, 14, 15 и 16 ноемврий по непристѣпнитѣ височини на Шаръ-планина, е почти невъзможно.

Въ реляцията на III дивизия е казано: „1-а бригада трѣбваше да премине презъ най-високитѣ пунктове на цѣлия фронтъ. Безъ топли дрехи, безъ качулки, ржжавици, окжсани и гладни, тѣзи храбреци се хвърлиха въ снѣжнитѣ виелици и четири денонощия се бориха съ природата. Пѣтъ за тѣхъ нѣмаше, обози никакви, връзка никаква. Презъ дълбокитѣ снѣжни прѣспи, при нетърпимъ студъ, тѣ преминаха билото на високата планина, и като дадоха 300 души измръзнали, спустнаха се въ гр. Призренъ“.

Какво бѣше значението на този извънредно труденъ походъ, показаха блестящитѣ резултати отъ общото настѣпление на III дивизия.

Сливенци ще се гордѣятъ, че имаха честъта да премѣрятъ своитѣ сили съ студовѣтѣ и снѣжнитѣ виелици на зимната стихия.

Тежкитѣ жертви, които понесоха, голѣмиятъ брой ранени и измръзнали сж неоспоримо доказателство за проявени тѣ усилия.

Паднаха най-добритѣ началници. Отъ строя излѣзоха почти половината отъ началническия персоналъ ранени и измръзнали.

Всички войници се биха като лѣвовѣ. Въ борбата съ снѣжната стихия всички до единъ показаха, че българинътъ умѣе да побеждава природнитѣ стихии така, както и неприятелския куршумъ.

Къмъ редицата на голѣмитѣ гробници на 11. полкъ, които сж прѣснати по четиритѣ краища на многострадалната българска земя, се прибави още една — Шаръ-планина.

Отъ почването на качанишката операция до слизането въ гр. Призренъ полкътъ даде следнитѣ жертви: офицери убити 6, войници убити 188, ранени 320, измръзнали около 250 души.